
Margjit Hjukse

- 1) Å Hjukse den stoltast gard i Sauherad var,
- tidi fell meg long'e,
stolt Margit var dott'ri oppå den gard,
- Det er eg som ber sorgji så trong'e.
- 2) Stolt Margjit ho reidde seg til kyrkja å gå,
så tok ho den vegjen til bergjet låg.
- 3) Og som ho kom fram ved bergevegg,
kom bergekongjen med det lange kvite skjegg.
- 8) Så var ho i bergjet dei åri ni,
og ho fødde sønir og døttar tri.
- 9) Margjit ho sat med sin handtein og spann,
då hørde ho Bøherads kyrkjeklokkur klang.
- 11) Stolt Margjit ho tala til bergekongjen så:
"Må eg få lov til min fa'er å gå?"
- 12) "Ja, du må få lov til din fa'er å sjå,
men du må kje vera borte hot ein time hell två."
- 14) Og som ho kom der gangande i gård,
hennar sæle fa'er ute fyr henne står.
- 19) Men då kom bergekongjen snøgt som ein eld:
"Kjem du kje heim att til bonni i kveld?"
- 20) "Fare no vel då alle i min heim,
no kjem eg alli til dikkon meir."
- 21) Stolt Margjit ho sette se på gangaren grå,
ho gret fleire tårir hell hesten ha' hår.
- 22) Ho pikka på bergjet med fingane små:
- tidi fell meg long'e,
"Statt opp mi eldste dotter, skrei loka ifrå!"
- Det er eg som ber sorgji så trong'e.

Margjit Hjukse er en folkeviser fra Telemark. Visa forteller om Margit Hjukse som blir bergtatt på veg til kirke og må bli i berget. Det som skiller Margit Hjukse fra andre ballader om jenter som blir bergtatt, er at den er stedsbestemt til Sauherad. Forklaringa på dette må være at det har fantes et lokalt sagn i Sauherad som visa kunne knytte seg til. Alt tyder på at denne bergtakingsvisa har kommet til Sauherad fra Sverige. Magnus Brostrup Landstad skreiv opp «Margit Hjukse» etter ei gammel kvinne fra Hjartdal, og hun kjente godt til sagnstoffet.